

Виходячи з вищевикладеного, можна зробити висновки, що класифікація видів інвентаризації дозволяє врахувати позитивні моменти і недоліки, які мали місце під час реалізації зазначених завдань у минулому та розширити коло проблем, які здатна вирішити інвентаризація, а також вибрати оптимальну модель її здійснення.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про Бухгалтерський облік і фінансову звітність» від 16.07.99р. № 996-ХІІ.
2. Бардаш С. В. Інвентаризація: теорія, практика, комп'ютеризація. — Житомир: ЖІТІ, 1999. — 372 с.
3. Бутинець Ф. Ф., Бардаш С. В., Малюга Н. М., Петренко Н. І. Контроль і ревизія. — Житомир: ЖІТІ, 2000. — 512 с.
4. Воробієнко А. С. Інвентаризація основних засобів і нематеріальних активів // Все про бухгалтерський облік. — 2000. — № 112. — С. 27.

І. Г. Гуцол, магістрант
ДВНЗ «Київський Національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»
(науковий керівник: Михайлова Т. П.,
канд. екон. наук, доцент)

ДО ПИТАННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ ЗА ПДВ НА ТОРГОВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Бухгалтерський облік товарів (робіт і послуг) і їх реалізації є основною ділянкою бухгалтерського обліку торговельного підприємства, яка забезпечує визначення і контроль за точністю і об'єктивністю основного показника діяльності підприємства — обсягу товарообороту та валового доходу торгівлі як джерела покриття витрат обігу та створення прибутку підприємства. Облік реалізації товарів (робіт, послуг) безпосередньо пов'язаний з правильним визначенням, обліком та сплатою до бюджету податку на додану вартість.

Складність ведення цього обліку в тому, що не всі питання врегульовані інструкціями, а в нормативних документах є недо-

статньо чітко викладені та суперечливі положення, які допускають можливість неоднозначного їх трактування і застосування.

Порядок ведення податкового обліку з податку на додану вартість визначено Законом України «Про податок на додану вартість» від 03.04.97 р. № 168/97-ВР (далі — Закон про ПДВ).

Методичні засади визначення податкового кредиту регулюються нормами п. 7.4 Закону про ПДВ. Право платника податку на податковий кредит, згідно з пп. 7.5.1 цього Закону, визначається за датою здійснення першої з подій:

- або дата списання коштів з банківського рахунка платника податку в оплату товарів (робіт, послуг), дата виписки відповідного рахунка (товарного чека) — в разі розрахунків з використанням кредитних дебетових карток або комерційних чеків;

- або дата отримання податкової накладної, що засвідчує факт придбання платником податку товарів (робіт, послуг).

Тут також слід пам'ятати про деякі особливості визначення дати виникнення права на податковий кредит, викладені у пп. 7.5.2–7.5.4 Закону про ПДВ.

Податкові зобов'язання, відповідно до пп. 7.3.1 Закону про ПДВ, виникають на дату, що припадає на податковий період, протягом якого відбувається будь-яка з подій, що сталася раніше:

- або дата зарахування коштів від покупця (замовника) на банківський рахунок платника податку як оплата товарів (робіт, послуг), що підлягають поставці, а у разі поставки товарів (робіт, послуг) за готівкові грошові кошти — дата їх оприбуткування в касі платника податку, а при відсутності такої — дата інкасації готівкових коштів у банківській установі, що обслуговує платника податку;

- або дата відвантаження товарів, а для робіт (послуг) — дата оформлення документа, що засвідчує факт виконання робіт (послуг) платником податку.

Необхідно зауважити, що податкове законодавство не дає визначення терміну «відвантаження товарів».

Як передбачено п. 1.15 Закону про ПДВ, інші терміни використовуються у значеннях, визначених законами з питань оподаткування, а п. 1.43 Закону про прибуток до цього додає: а також національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку у випадках, які не суперечать цьому Закону та іншим законам з питань оподаткування у частині визначення термінів.

Згідно п. 8 П(С)БО 15 дохід від реалізації продукції (товарів, інших активів) визнається в разі наявності всіх наведених нижче умов:

- покупцеві передані ризики й вигоди, пов'язані з правом власності на продукцію (товар, інший актив);
- підприємство не здійснює надалі управління та контроль за реалізованою продукцією (товарами, іншими активами);
- сума доходу (виручка) може бути достовірно визначена;
- є впевненість, що в результаті операції відбудеться збільшення економічних вигод підприємства, а витрати, пов'язані з цією операцією, можуть бути достовірно визначені.

Тобто, на нашу думку, валовий дохід (як і відвантаження товарів, якщо воно є першою подією) матиме місце на дату виконання усіх вищеперелічених умов.

Отже, поєднувати системний бухгалтерський облік з несистемним податковим обліком валових витрат і валових доходів неможливо і недопустимо. Тому не можна одночасно визначати і відображати в бухгалтерському обліку реалізацію і фінансові результати за двома ознаками: за відвантаженням товарів і за подією, що відбулася раніше.

Список використаних джерел

1. *Коваленко Г.* Учет товаров на складах // Частный предприниматель. — 2006. — № 15 (155). — С. 14.

Т. К. Данюк, магістрант
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»
(науковий керівник: Самохвал С. П., ст. викладач)

ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ НАФТОПРОДУКТІВ

На етапі встановлення і розвитку ринкових відносин значно зростає роль бухгалтерського обліку як важливого засобу одержання повної і достовірної інформації про майно підприємства і його відомостей до користувачів. Чітко організований облік дозволяє попередити зловживання і порушення, дисциплінує працівників підприємства, сприяє збереженню майна.